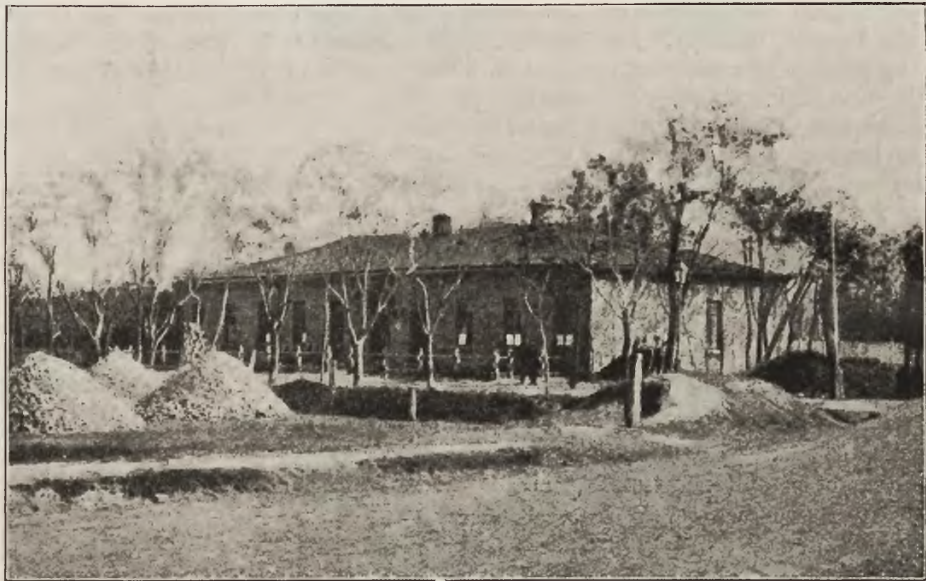

Urzednicy kupili hotel.

W ubiegłym tygodniu przeszedł znany pierwszorzędny hotel lwowski „George'a“ na własność Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń urzędników prywatnych. Hotel ten, założony z początkiem XIX stulecia przez Jerzego Hoffmana, przeszedł następnie na własność jego syna Maurycego i pozostawał pod jego zarządem przez długi szereg lat.

Rewolucyoniści rosyjscy: Odwach w Oczakowie, w którym przebywali przez czas procesu, czekając na wyrok sądu wojennego, marynarze sebastopolscy z porucznikiem Schmidtem na czele. (Do artykułu na str. 9.)

Mieścił się ten hotel wówczas w wielkiej, brzydkiej, pożółkłej ruderze na rogu ul. Akademickiej i pl. Maryackiego. Mimo niepozornego zewnętrznego wyglądu należał on od chwili swego założenia do pierwszorzędnych hoteli lwowskich i gościł w swych pokojach wszystkie wybitne osobistości, które zjeżdżały do Lwowa.

Dopiero przed paru laty zburzono stary gmach hotelu, a na jego miejscu stanął wspaniały, urządzone z ogromnym komfortem budynek, stając się jedną z piękniejszych ozdób tej części miasta. Po śmierci śp. Maurycego Hoffmana przeszedł hotel George'a na własność jego żony i synów. A kiedy i matka umarła, synowie śp. Maurycego, ludzie młodzi, niedoświadczeni, a lubiący wesołe życie, w przeciągu bardzo krótkiego czasu uporali się z olbrzymim, milionowym spadkiem, hotel obciążono ogromnymi długami, tak, że ostatecznie z końcem marca hotel George'a miał być sprzedany na licytacji.

Do licytacji jednak nie doszło. Przedtem bowiem przeszedł hotel w drodze pozasądowego kontraktu na własność Tow. wzajemnych ubezpieczeń urzędników prywatnych. za cenę 2,010.000 kor.

Towarzystwo to, kupując hotel George'a, ulokowało bardzo korzystnie swe fundusze, a równo-

ześnie spełniło czyn obywatelski, zapobiegło bowiem przejściu hotelu — w obce ręce.

Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń urzędników prywatnych jest dziełem assocjacji, stworzonym przez samych urzędników prywatnych ku ochronie ich interesów w pierwszej linii materialnych, a dalej moralnych. Założone w r. 1867 było ono do r. 1904 tow. wzajemnej pomocy, tj. zapomogowem, zaś od r. 1904 przeobraziło się na zasadach asekuracyjno-technicznych, jedynie racjonalnych, bo opartych na ścisłym rachunku. Ma ono tedy obecnie specjalny cel: ubezpieczenie na wszystkie wypadki życia, a nadto cel ogólny: ochrona i popieranie wszelkich interesów urzędników prywatnych. Ponadto posiada Tow. liczne fundacje stypendyjne, posagową, bur-sową itd. Członków rzeczywistych ubezpieczonych liczy Tow. około 2.200. Około 1.100 emerytów, wdów i sierot pobiera stałe renty i pensje. Wszystkie fundusze Tow. wynoszą 1,700.000 kor, na cele zapomogowe zaś wydano do r. 1904 przeszło 2,400.000 kor.

Transakcja z hotelem George'a jest zasługą wiceprezesa Tow. dyr. J. Padewskiego, oraz naczelnika Tow. p. St. Bala. Fotografie obu tych panów, oraz portret prezesa Tow., Żdzisława hr. Tarnowskiego, wraz z widokiem hotelu George'a, pomieszczamy z tej okazji w dzisiejszym numerze.

Połączył Europę z Ameryką.

O uszy publiczności obito się niejednokrotnie nazwisko Siemens. W każdym prawie mieście, na wszystkich prawie stacyach po całym świecie musiało ono uderzać na najrozmaitszych żelaznych przedmiotach. Niezwykłą tę popularność uzyskało to nazwisko dzięki temu, że bracia Siemensowie poczynili w technice nadzwyczajne postępy, że swemi ulepszeniami pchnęli technikę na nowe prawie tory i przyłożyli niejako na kilka dziesiątków lat swoją pieczęć na tej dziedzinie przemysłu.

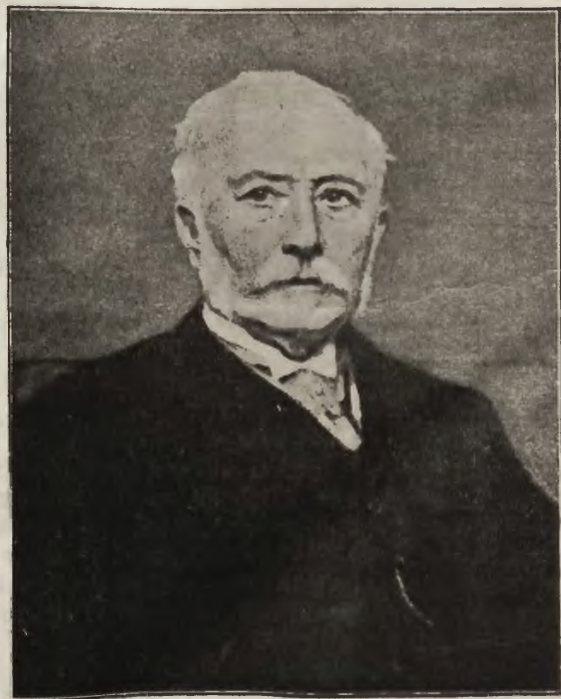
W ubiegłym tygodniu zmarł w sanatorium w Mentonie na udar sercowy Karol Henryk Siemens, którego fotografię zamieszczamy obok, ostatni z braci Siemensów, zarazem głowa olbrzymich operacji, jakie bracia razem podejmowali. Karol

Siemens urodził się w roku 1829. Studya średnie ukończył w Lubece, wyższe w Berlinie, gdzie poświęcił się specjalnie chemii. Po ukończeniu nauk został asystentem słynnego profesora chemii w Kolonii, Himly'ego, a kilka lat później inżynierem telegrafów, które to stanowisko wkrótce porzucił i wstąpił do nowozałożonej firmy Siemens-Halske. W roku 1853, jako dwudziestoczteroletni młodzian wysłany został przez brata Wernera jako przedstawiciel firmy Siemens-Halske do Rosji, gdzie dzięki swojemu wykształceniu i kolosalnym zdolnościom, mimo młodego wieku pozyskał sobie poważanie w miarodajnych kołach rządowych. Jego zasługą było, że firma otrzymała budowę linii telegraficznej z Warszawy aż do granicy pruskiej, oraz mnóstwa innych linii w głębi cesarstwa. Kiedy zaś firmie poruczono czuwanie nad liniami, Siemens, zamiast opłacać kolosalny personal urzędników-kontrolorów, wprowadził kontrolę przez galvanometer, co wydało świetne rezultaty. On też zwrócił rządowi rosyjskiemu uwagę na kolosalne źródła nafty na Kaukazie i nad morzem Kaspijskim. Kiedy firmie Siemens Halske poruczono budowę linii telegraficznej w Indyach, przesiedlił się Karol Siemens do Tyflisu i oddał braciom niewypowiedzianą przysługę, reformując nabyte przez

Rewolucyoniści rosyjscy: Rozstrzelany przez pułk Siemionowców, maszynista kolejowy, śp. Uchtomski, który wśród kul armatnich zdołał swym pociągiem wywieść w bezpieczne miejsce drużyny bojowe po rewolucji w Moskwie.

nich kopalnie miedzi na Kaukazie. Ponieważ jednak żona jego nie mogła znieść małoazjatyckiego klimatu, powrócił do Londynu, gdzie poświęcił się w zupełności pracy nad telegrafem podmorskim. Był komendantem „Faraday“, tego okrętu, który założył pierwszy kabel, łączący Europę z Ameryką. W dziedzinie telegrafu podwodnego nie miał Karol Siemens równego sobie co do doświadczenia i znajomości przedmiotu przeciwnika, a jego sposób zakładania kabli jest do dziś dnia najlepszy

Połączył Europę z Ameryką: Zmarł w Mentonie szef słynnej i popularnej w całym świecie firmy „Siemens i Halske“, śp. Karol Siemens, który położył pierwszy kabel, łączący telegrafem podwodnym Europę z Ameryką.

Urzednicy kupili hotel: Gmach pierwszorzędного hotelu George'a, który przed tygodniem przeszedł na własność Tow. wzaj. ubezpieczeń urzędników prywatnych. (Fot. M. Münz, Lwów).